

Protocol Meldcode

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Handelingsprotocol Basischool 't palet

Verplichte Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Een meldcode beschrijft in 5 stappen wat professionals moeten doen bij vermoedens van geweld. Organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren stellen een eigen meldcode op met daarin in ieder geval deze 5 stappen:

Stap 1: In kaart brengen van signalen.

Stap 2: Overleggen met een collega. En eventueel raadplegen van Veilig Thuis of een deskundige op het gebied van letselduiding.

Stap 3: Gesprek met de betrokkene(n).

Stap 4: Wegen van het huiselijk geweld of de kindermishandeling. En bij twijfel altijd Veilig Thuis raadplegen.

Stap 5: Beslissen: zelf hulp organiseren of melden

Wie heeft welke verantwoordelijk?

Dit handelingsprotocol is opgedeeld in drie onderdelen aan de hand van de competenties van de medewerkers binnen de school.

In kolom 1 staan de medewerkers met een **signaleringsverantwoordelijkheid** vermeld.

In kolom 2 staan de medewerkers met een **signalerings- en bespreekverantwoordelijkheid**.

In kolom 3 staan de medewerkers met een **signalerings-, bespreek- en handelingsverantwoordelijkheid**.

Kolom 1

- [Conciërge](#)
- [Klassenassistent / Onderwijsassistent](#)
- [Administratief medewerker](#)
- [Overblijfkracht en hulpouders](#)
- [Medewerker Buitenschoolse Opvang](#)
- [Chauffeur schoolvervoer](#)
- [Oudercontact medewerker](#)

Kolom 2

- [Leerkracht](#)
- [Remedial Teacher](#)
- [Logopedist](#)
- [Kinderfysiotherapeut](#)

Kolom 3

- [IB-er \(Intern Begeleider\)](#)
- [Zorgcoördinator](#)
- [Aandachtsfunctionaris Kindermishandeling](#)
- [School Maatschappelijk Werk](#)
- [Schoolpsycholoog](#)
- [Directeur / Directielid](#)
- [Schoolbestuur](#)

Kolom 1

U bent:

conciërge, klassenassiste, administratief medewerker, overblijfkracht, medewerker buitenschoolse opvang, chauffeur schoolvervoer, oudercontact medewerker.

Dat betekent dat u een signaleringsverantwoordelijkheid heeft.

Dat houdt in dat u bij de eerste signalen van kindermishandeling of huiselijk geweld overlegt met collega's en informatie overdraagt.

De stappen van het handelingsprotocol gaan in vanaf het moment dat er signalen zijn. Signaleren wordt gezien als een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van alle beroepskrachten die binnen de school werkzaam zijn.

Om zorgvuldig te reageren moet u weten wat kindermishandeling en huiselijk geweld inhoudt en welke vormen er bestaan. Daarnaast moet u weten welke signalen u kunt koppelen aan een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld.

Kolom 2

U bent:

leerkracht, remedial teacher, logopedist, kinderfysiotherapeut.

Dat betekent dat u een signalerings- en bespreekverantwoordelijkheid hebt.

Stap 1 Signalering van kindermishandeling en huiselijk geweld

De stappen van het handelingsprotocol gaan in op het proces vanaf het moment dat er signalen zijn. Signaleren wordt gezien als een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van alle beroepskrachten die binnen het basisonderwijs werkzaam zijn.

Zo bezien is signalering geen stap in het stappenplan, maar een grondhouding die in ieder contact met kinderen en jongeren wordt verondersteld. De stappen in het handelingsprotocol wijzen u de weg als u meent dat er signalen zijn van huiselijk geweld of van kindermishandeling.

Stap 2 Het communiceren over/bij vermoedens van kindermishandeling en huiselijk geweld

Bij uw beroepsprofiel hoort - naast signalering - ook de verantwoordelijkheid om vermoedens van kindermishandeling of huiselijk geweld met ouders en kinderen bespreekbaar te maken. Dit houdt in dat u uw vermoedens en signalen bespreekt met het interne (zorg)team binnen de school, dat u overlegt met (één of meer) deskundige collega's en/of dat u collegiaal advies vraagt bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling.

Stap 3 Het gesprek aangaan

Na overleg met uw collega's/team kan besloten worden dat u zelf (of iemand anders of samen) het gesprek aangaat met het kind en zijn/haar ouders, waarbij u uw zorgen bespreekbaar maakt.

Kolom 3

U bent:

IB-er, zorgcoördinator, aandachtsfunctionaris kindermishandeling, school maatschappelijk werker, schoolpsycholoog, directeur, bestuurslid.

Dat betekent dat u een signalerings-, bespreek- en handelings-verantwoordelijkheid hebt.

Stap 1 Signalering van kindermishandeling of huiselijk geweld

De stappen van het handelingsprotocol gaan in op het proces vanaf het moment dat er signalen zijn. Signaleren wordt gezien als een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van alle beroepskrachten die binnen het basisonderwijs werkzaam zijn. Zo bezien is signalering geen stap in het stappenplan, maar een grondhouding die in ieder contact met kinderen en jongeren wordt verondersteld. De stappen in het handelingsprotocol wijzen u de weg als u meent dat er signalen zijn van huiselijk geweld of van kindermishandeling.

Stap 2 Het communiceren en handelen bij vermoedens

Bij uw beroepsprofiel hoort - naast signalering - ook de verantwoordelijkheid om vermoedens van kindermishandeling of huiselijk geweld met ouders en kinderen bespreekbaar te maken. Daarnaast wordt van u verwacht dat u hulpverlening in gang zet (of laat zetten) en waar nodig bescherming. Ook maakt u met beroepskrachten binnen en buiten de school afspraken over de onderlinge taakverdeling.

Als IB-er of aandachtsfunctionaris kindermishandeling bent u verantwoordelijk voor de coördinatie van het interne teamoverleg. Als lid van de directie of het bestuur bent u verantwoordelijk voor het beleid, de (interne) organisatie en het creëren van de benodigde randvoorwaarden.

Stap 3 Het gesprek aangaan

Stap 4 Weeg aard, ernst van en risico op kindermishandeling of huiselijk geweld

Stap 5 Besluit om zelf hulp te organiseren of dat je een melding doet bij Veilig Thuis

Op de Site <http://onderwijsrecht.handelingsprotocol.nl/> vind je de informatie over de te volgen stappen en extra uitleg, via de volgende linken:

- **Opdracht**
 - [Belangrijke telefoonnummers en websites](#)
- **stap 1 Signaleren**
 - [Definitie Kindermishandeling](#)
 - [Definitie Huiselijk Geweld](#)
 - [Vormen Kindermishandeling](#)
 - [Vormen Huiselijk Geweld](#)
 - [Signalen Kindermishandeling](#)
 - [Signalen Huiselijk Geweld](#)
 - [Kind in Acut Gevaar](#)
 - [Dossiervorming](#)

- Vroegsignaleren / Verwijsindex
- **stap 2 Collegiale Consultatie en advies vragen bij AMK of SHG**
 - Aandachtsfunctionarissen
 - Adviesteam Kindermishandeling
 - AMK
 - ASHG
- **stap 3 Gesprek**
 - Gespreksvoering
 - Toestemming Ouders
- **stap 4 Wegen van het geweld of kindermishandeling**
 - Risicotaxatieinstrumenten
 - Balansmodel
- **stap 5 Hulp of Melden**
 - Ouders/kind willen hulp
 - Ouders/kind weigeren hulp
 - Verwijsindex
 - Ouders van Melding op de hoogte brengen
 - Beroepsgeheim
 - Evaluatie
 - Als zorgen blijven

Samenvattend: Het protocol voor basisschool 't Palet:

Stap 1: In kaart brengen van signalen.

Stap 2: Overleggen met een collega.

Marieke (IB-er), Ton, Mieke (aandachtsfunctionaris sociale veiligheid)

Een van hen kan eventueel raadplegen Veilig Thuis (Tilburg tel 013-75 16 78 9)

Of Irma v Hezewijk (externe vertrouwenspersoon van Scala) tel 06 54 64 72 12

Stap 3: Gesprek met de betrokkenen

Door: Betrokken ouders, leerkracht van het kind, en Ton of Marieke of Mieke

Stap 4: Wegen van het huiselijk geweld of kindermishandeling, bij twijfel raadplegen Veilig Thuis of

Irma van Hezewijk of het ZAT.

Door: Leerkracht en Ton of Marieke of Mieke

Stap 4: Beslissen zelf hulp organiseren of melden bij Veilig Thuis (is vanaf 1 jan 2015 één organisatie.

Was voorheen AMK en SHG)

Door: Ton/Marieke/Mieke

- Bovenstaande stappen worden na het signaleren op korte termijn van elkaar uitgevoerd.
- Zijn er concrete aanwijzingen dat de veiligheid van het kind of die van een ander in gevaar is dan mag stap 3 worden overgeslagen.
- Stap 3, gesprek met de betrokkenen kan ook nog tussen de andere stappen plaatsvinden.
- Vastleggen van signalen en genomen stappen in Esis door leerkracht/Marieke

Postbus 51
Rijksoverheid

Geweld thuis

Kindermishandeling, ouderenmishandeling en huiselijk geweld; het stopt nooit vanzelf. Tegen al deze vormen van geweld in huiselijke kring kun je iets doen, hoe moeilijk dat ook is. Op deze website vindt je meer informatie, hoe je signalen kunt herkennen en hoe je zelf actie kunt ondernemen. Omdat iedereen het verdient om zich veilig te voelen in zijn of haar eigen huis.

Wat is huiselijk geweld?

In Nederland wordt jaarlijks een miljoen mensen slachtoffer van huiselijk geweld. Tussen de 200.000 en 230.000 personen hebben zelfs te maken met ernstig of herhaald huiselijk geweld. Huiselijk geweld is geweld gepleegd door iemand uit de huiselijke kring van het slachtoffer. Het gaat dan om partners, ex-partners, gezinsleden, familieleden of huisvrienden. Er is bij huiselijk geweld meestal sprake van een machtsverschil: het slachtoffer is afhankelijk van de pleger. Het geweld kan zowel lichamelijk zijn als seksueel of psychisch.

Wat is kindermishandeling?

Kindermishandeling komt in Nederland meer dan 119.000 keer per jaar voor. Dat betekent dat gemiddeld in iedere schoolklas van 30 leerlingen 1 kind zit dat wordt mishandeld. Kindermishandeling kan fysiek of psychisch geweld zijn, maar ook verwaarlozing. Bijvoorbeeld ouders die schreeuwen tegen hun kind of vaak negatieve dingen zeggen. Vaak doen ouders dit omdat ze niet goed weten hoe ze met

hun kinderen om moeten gaan. Dit noemen we opvoedonmacht. Maar soms zijn kinderen op een andere manier slachtoffer. Bijvoorbeeld als ze slachtoffer zijn van seksueel misbruik, of getuige zijn van huiselijk geweld.

Wat is ouderenmishandeling?

Jaarlijks worden naar schatting 200.000 ouderen van boven de 65 jaar mishandeld door partners, familie, huisvrienden of zorgverleners. Vaak begint het klein; stevig beetpakken als iemand niet luistert. Of eigen boodschappen doen van de ander zijn huishoudgeld. Maar regelmatig gaat het van kwaad tot erger. Een glijdende schaal, waarbij zowel de pleger als het slachtoffer zo hun eigen excuses hebben om de mishandeling niet te willen zien.

Wat zijn signalen?

Mishandeling is moeilijk te zien. Er zijn verschillende signalen die je kunnen opvallen. Stil en teruggetrokken gedrag, of juist heel druk gedrag. Schrikken van aanrakingen, vaak verwondingen hebben. En daar ongeloofwaardige verklaringen voor geven. Maar ook een onverzorgd uiterlijk, vieze, kapotte kleren en ongewassen haren en lichaam. Ouders die schreeuwen tegen hun kind of vaak negatieve dingen zeggen over hun kind. Of een partner die je nooit buiten ziet. Of iemand die angstig, schrikachtig of depressief is. Of mishandeling of verwaarlozing van een huisdier: ook dat kan een teken zijn dat het niet goed gaat in het gezin.

Bij ouderen kun je denken aan een oudere die er slecht verzorgd uitziet, blauwe plekken op vreemde plaatsen heeft, somber en lusteloos gedrag vertoont, of angstig en schrikachtig gedrag, of onderdanig gedrag naar de verzorgende.

Dit kunnen allemaal signalen zijn dat het bij een gezin thuis of met een oudere niet goed gaat. En dit zijn maar een paar voorbeelden. Bedenk je dat elk geval uniek is, en ga op je gevoel af als je denkt dat er iets niet klopt. Bel voor deskundig advies met Veilig Thuis. Je kunt altijd iets doen.

Wat kan ik doen?

Praten helpt echt, want het zet iets in gang. Je kunt praten met een ander, of met degene waar je je zorgen over maakt. Het kan moeilijk zijn om erover te praten. Maar bedenk wel: als je niks doet, verandert er zeker niks. Je hoeft dit niet alleen te doen. Er zijn goeie hulpverleners die gespecialiseerd zijn in huiselijk geweld. Zij weten waar je terecht kunt voor alle hulp en advies die je nodig hebt.

EEN VEILIG THUIS **Daar maak je je toch sterk voor?**